

O VECHIE FAMILIE DE MOCANI LA CONSTANȚA

Familia Ion Zaharia Blebea.

În anul 1850 agronomul Ion Ionescu de la Brad a străbătut Dobrogea de la un cap la altul și a putut evalua cu ochii specialistului starea populației, a drumurilor, precum și posibilitățile de dezvoltare a întregii zone. Probabil că trimiterea lui de către guvernul sultanului Abdul Mecid, sfătuit de unele cancelarii europene, nu a fost întâmplătoare; Dobrogea fiind o importantă barieră tactică, în calea conflictelor Ruso-Turcești, în iminenta perspectivă a unei noi conflagrații.

Venind dinspre Varna în Dobrogea, Ion Ionescu de la Brad a întâlnit în cele peste 190 de sate străbătute, o importantă comunitate românească, unde românii erau numiți "*moldoveni*"¹. Acești moldoveni făceau parte din "*sin-teza etnică românească*" numiți și dicieni, munteni, transilvăneni, turcuieni, turcani, cojani și mocani, despre care vorbește C. C. Giurescu², intercalați împreună cu alte naționalități, semnalate procentual de Ionescu de la Brad și în harta etnografică a Dobrogei.

În călătoria sa a ajuns și la Constanța. Într-o scrisoare din același an adresată lui Ion Ghica, Ion Ionescu de la Brad spunea textual: "*Aici (la Constanța s.n.) am dat de fiul celui mai bogat Mocan din kasan (=judet), anume Zaharia Blebea*". Într-o scrisoare ulterioară spunea: "*Mocanii cei mai însemnați din Dobrogea sânt:; în kasanul Kiustengei: Hagi Poenaru, Zaharia Blebea, Jălea Dutzul, Iacob Craiu*".³

Printre ei Ion Zaharia Blebea pe care-l vom numi "*tatăl*" (s.n.).

Din documentele amintite coroborate cu cercetări recente în arhive și cunoscând personal familia Blebea din Constanța, am aflat și alte amănunte familiare, inclusiv un tablou al arborelui genealogic al familiei Blebea. Din acest tablou am aflat că Zaharia Blebea amintit de Ionescu s-a numit Ion, născut la Caramurat (Mihail Kogălniceanu de azi, fost Ferdinand I), care a trăit între 1829 și 1905.

Date despre tabloul arborelui genealogic și documentele cercetate legate de familia Blebea, încercăm să le prezentăm mai departe.

Ion Zaharia Blebea tatăl, a fost fiul lui Zaharia Blebea (bunicul s.n.) provenit dintr-o familie de mocani, care se stabilise cu familia și cu stăna ca mocan sudit (supuși străini protejați de consulul austriac de la Varna), în Dobrogea.

Bogatul mocan dobrogean de care pomeneste Ionescu, Zaharia Blebea bunicul, născut probabil în 1810 în Cernatu Brașovului, cu o avere evaluată la 1800 de ovine, 165 cabaline și 75 capete de bovine, era într-adevăr cel mai

bogat mocan din kazaua Constanța; după o "*Condică de economii de oi ardeleni aflători în Bulgaria*", întocmită în 9 octombrie 1845 la Galați, de cancelaria Consulatului Austriac⁴.

Din documentele familiei Blebea aceștia locuiau la Caramurat.

În Dobrogea însă au existat mocani și mai bogați printre care preotul Ioan Verzea, George Buzatu și Nicolaus Burduloi la Hârșova, George Golia, frații Ion și Constantin Moroian la Babadag, ș.a., conform condicei austriece.

Din Cernatu Brașovului s-au stabilit în Dobrogea 102 mocani dintre care în jud. Constanța 49 de mocani, în satul Ferdinand I (fost Caramurat) locuind la data anchetei din 1940 întocmită de către D. Șandru, 174 familii originare din Ardeal. A fost în 1940, satul cu cele mai multe familii ardelene din jud. Constanța⁵.

Revenind la informațiile oferite de Ionescu în 1850, Zaharia Blebea (bunicul), proprietarul târlei de la Manda Suhat (valea Cuza Vodă spre satul Defcea azi Gherghina s.n.) specificat în kazaua Constanței, avea o avere estimată la 5000 lei, față de Radu Bercaru de la Kartal (Vulturul s.n., kaza Hârșova) 11.000 lei, Ghe. Buzatu 6.000 lei, Radu Jălea de la Gherdași (prob. Seimenii Mici s.n., unde acesta avea 200-300 de cai) 5.000 lei. Acesta evalua la un galben o oaie și la 15 galbeni un cal conform scrisorilor către Ion Ghica⁶. Probabil acesta a făcut o echivalență între leu și galben ca monede.

Despre prezența lui Zaharia Blebea tatăl, pomenit de Ion Ionescu de la Brad la Constanța în anul 1850, nu avem alte informații nici din documente nici de la familie.

El apare la Constanța la 30-31 de ani în calitate de comerciant, funcție cu un statut mai liber, care i-a permis să-l însoțească pe agronom chiar în ziua întâlnirii, la Cernavoda. Din documentele familiei, Blebea tatăl a fost comerciant la Constanța toată viața.

Pe la sfârșitul sec. al XVIII-lea la Constanța se înființase un punct comercial și administrativ denumit generic "*echelle*", deschis țărilor creștine pe teritoriul imperiului otoman, acesta pe lângă înțelesul de schelă a portului⁷, astfel că în 1787 orașul era reședința unui Agă (șef de departament) de unde se exportau grâne spre Constantinopol, prin portul nesigur al orașului⁸.

Evenimentele politice au făcut ca în 1809 orașul să fie distrus de către trupele rusești ale gen. Bagration, prima mare distrugere din cele ce au urmat, adusă orașului.

În 1821 orașul se reface și locuitorii se întorc la casele lor, astfel că în orașul Constanța, ar fi putut să locuiască o populație de 2000 de suflete, după evaluarea cpt. von Moltke viitorul mareșal prusac, aflat în trecere prin oraș, după pustiitorul război Ruso-Turc care s-a purtat între 1828-1829⁹, a doua și cea mai mare distrugere adusă orașului de trupele gen. Platov¹⁰.

Între 1834 și 1854 la Constanța se aflau 40-50 de case "*părăsite de locuitori*"¹¹, "*cocioabe în jurul unei mori de vânt*"¹², "*cu stăpân sau fără*", "*cu portul stricat*", "*cu mudirul Hagi Mehmed*", dar cu o oarecare activitate comercială

deoarece "de Sf. Dumitru în urmă (1849 s.n.) se spârseseră în port două corăbii"¹³. Printre animatorii comerțului local era și Ion Zaharia Blebea tatăl.

Evenimentele petrecute în jurul anului 1850 până la realipirea Dobrogei la România în 1878, l-au găsit pe Ion Zaharia Blebea la Constanța, în calitate de comerciant, amintit sporadic de dr. Camille Allard¹⁴, ca furnizor al armatei franceze de la Constanța și Palazu Mare, în timpul războiului Crimeii și apoi cu prăvălie după 1870, în timpul când la Constanța au venit englezii Companiei care a construit portul.

Tabloul arborelui genealogic al familiei Blebea, a fost întocmit de către Nicolae Blebea (1873-1970) *mai jos II. 12*, profesor de chimie, fostul director al Liceului Coriolan din Botoșani, iar păstrătorul acestui tablou este Iulian Blebea (n. 1921) *mai jos III.5.5*, nepotul bogatului mocan Ion Zaharia Blebea tatăl întâlnit de Ion Ionescu de la Brad.

Dintr-un document aflat în fondul primăriei din Arhivele Naționale filiala din Constanța din noiembrie 1879, un grup de petenți: "*... parte economi de vite și parte agricultori...*" veniți la Constanța, s-au adresat prefectului Remus Oporeanu cu rugămintea de a li se repartiza locuri de casă contra cost, pentru: "*a se stabili aici în orașul Constanța, ... unde comuna oferă locuri de casă tuturor acelor familii care ar dori să se stabilească aici*"¹⁵.

Cererea colectivă este semnată de Ion Zaharia Blebea tatăl (1829-1905) (1000 stânjeni pătrați; 1 st. = aprox. 2 m); Ion I. Blebea fiu (1852-1884) (1000 st. pătrați); Irimie Er. Popa cumnatul lui Ion Zaharia tatăl, fratele Stâncăi Eremia (1836-1919) din familia Popa de la Bilarlar (Dorobanțul jud. Constanța), soția lui Ion Zaharia tatăl (un pogon); Stoica Bellu (1846-1894) ginere, soțul Mariei Blebea (1854-1942) fiică (600 st. pătrați); Zaharia Blebea fiu (1856-1950), (ditto, 600 st. pătrați); de Ion N. Buttu (500 st. pătrați); și de Ion Ciceu (1000 st. pătrați), aceștia doi probabil rubedenii apropiate sau tovarăși.

În intenția prefectului Remus Oporeanu a fost dorința de a înființa la Constanța, o suburbie românească formată din 30 de familii, iar grădina Beledie (parcul Teatrului Ovidiu) să devină centrul orașului¹⁶. La 19 ian. 1880 prin Jurnalul C.M. se aprobă propunerea prefectului și cu un ordin al M.I. se aprobă vânzarea condiționată a locurilor de casă¹⁷.

Rezoluția autografă a prefectului pe cererea colectivă care a fost adresată primarului A. Alexandridi și consiliului local a fost: "*Se înaintează d-lui primar rugându-se a face ca onor consiliu să se pronunțe asupra cererii. S-ar putea hotări să se dea locuri reclamanților pe calea Mircea cel Mare începând de la marginea actuală a orașului, pe partea dreaptă, vis a vis de grădina Beledie. D. arhitect va face planul convenit ... Onor consiliu va fixa și condițiile sub care cesiunea de pământ li se va face reclamanților, hotărând prețul fiecărui lot.*"¹⁸.

Petiționarii de mai sus locuiau la Constanța de multă vreme, dar conform cutumei și legilor regimului turcesc în care pământul aparținea de drept Sultanului, drepturile tuturor locuitorilor orașului au venit în contradicție cu

regimul proprietății individuale, restabilit de noua autoritate românească din Dobrogea de după realipirea din 1878.

După numai patru luni, la 23.03.1880 alți 15 locuitori din oraș solicită ca arhitectul să împartă loturile supuse vânzării (prima posibilitate de a atrage venituri în fondurile primăriei), în suprafețe de min. 1000mp, în plus să se prevadă un loc pentru școală și să se construiască un sediu nou pentru primărie, care să fie: "... corespunzătoare chemării unui oraș port la mare ..." și "... corespunzător demnității numelui de român".¹⁹

Toți petiționarii fiind oameni cu stare au obținut până la finele lui 1879 locurile de casă, Ion I. Blebea, Ion Blebea și Stoica Bellu pe str. Sinagogei (azi Str. Dr. Cantacuzino), între str. Ovidiu și viitorul bd. Elisabeta, dar și Ion Zaharia Blebea tatăl pe str. Mircea cel Mare, acolo unde s-a deschis mai târziu str. Smârdan.²⁰

Prețul cu care câțiva ani mai târziu s-au vândut loturi de 200-800 mp a fost cuprins între 10 bani și un leu pe mp (moneda în aur) cu plata integrală, cu condiția de a se construi locuințe în termen de doi ani²¹.

Extras din tabloul arborelui genealogic al familiei Blebea²²

I. Ion Zaharia Blebea tatăl, m. la Caramurat (M. Kogălniceanu, fost Ferdinand I) (1829-1905.26.01). căsătorit în 1850 cu Stanca lui Eremia de la Dorobanțul (Bilarlar). (1836-1919). Au avut 13 copii.

II. A doua generație Blebea născuți la Constanța și Caramurat.

II. 1. Ion Blebea fiu(1952-1884) nec.

II. 2. Maria Blebea fiică (1854-1942. 06.12); căs. în 1873 cu Stoica Bellu. (1846-1896). Denumită mătușa. Au avut 6 fete și 3 băieți. În 1882 Stoica Bellu a fost ales consilier al Primăriei orașului Constanța. Proprietar de terenuri la Vultur 150ha și Șiriu.

II. 3. Zaharia Blebea fiu (1856-1950); c. 1880 cu Cornelia Ciută n. la Caramurat din fam. de mocani Ciută (m. 1941). Au avut 10 copii, 3 băieți și 7 fete. Moștenitorul moșiei Blebea din zona Tatlageac (23 August).

II. 4. Reveica Blebea fiică (1858-1941); c. cu Iacob Avesalem Vlad, din familia de mocani Vlad stabiliți la Ostrov și Bugeac (1846-1888). Au avut 5 băieți și o fată.

II. 5. Ștefan Blebea fiu (1860-1927. 02); c. cu Maria Harț (1891- 1968.03.15). Au avut 3 băieți și 3 fete. Fost primar la Caramurat, care a avut moșie de 400 de ha la Techirghiol și 360 ha la Corbu de Sus.

II. 6. Eremia Blebea fiu. (1862-1930); c. cu Elena Zlătescu. au avut 2 fete.

II. 7. Eufrosina Blebea fiică (1864-1867); m. copil.

II. 8. Emilia Blebea fiică (1867-1874); m. copil.

II. 9 Eufrosina Blebea fiică (1869-?); c. Vasile Vlasie; rec. Mihai Popescu.

II. 10. Vespasian Blebea fiu (1871-1954); nec.

II. 11. Lucreția Blebea fiică (1875-1885); m. copil.

II. 12. Nicolae Blebea fiu (1873-1970); c. Lucreția Pillat (1878-1919). Au avut un băiat și o fată. Profesor de chimie la Botoșani, autorul tabloului genealogic al familiei Blebea.

II. 13. Iulian Blebea fiu (1877-1956); c. Paula Constantinescu (?-1953).

Proprietar de terenuri la Cumpăna și Valu Traian.

III. A treia generație Blebea.

Descendenții Mariei Blebea.

III. 2.1. Otilia Bellu nepoată (1874-1930.12.30); c. 1894 cu Matei Țigoi (1861-1946.07.10).

III. 2.2. Maria Bellu nepoată (1876-1943.11.06); c. Vasile Gologan (1865-1941.07.11). Din o cunoscută familie de dobrogeni, proprietari de terenuri la Crucea, Șiriu, Dorobanțul.

III. 2.3. Aurelia Bellu nepoată (1876-1953.02.28); c. cu Octavian Moroianu (?-1946.12.30).

III. 2. 4. Emilia Bellu nepoată (1878-1961.04.04); c. 1901 cu Constantin Batter. (1874-1946.12.21). A avut un fiu pe Alexandru Batter avocat (1904-1928), domiciliat în Constanța str. Al Lahovari nr. 10.

III. 2.5. Traian Bellu primul nepot (1880-1916.07.16); c. cu Cornelia Pană (1878-1953.05.01).

III. 2. 6. Remus Bellu nepot (1883-1917.06.29); c. 1914 cu Virginia Pătlăgeanu.

III. 2. 7. Lucreția Bellu nepoată (1886-1950.03.05); c. cu Gr. Năstăsescu (m. 1910); rec. Ion Oțelea.

III. 2. 8. Eufrosina Bellu nepoată (1890-1943.05.03); c. Ion Dima.

III. 2. 9. Vasile Bellu nepot (1895-1961.12.09); nec. Avocat, domiciliat în Constanța str. Mircea nr. 10. Fost prefect liberal 1934-1937 în guv. Tătărescu. Urmând a fi arestat în 1950, a trăit ascuns în București la rude până la deces.

Descendenții lui Zaharia Blebea, primul fiu.

III. 3. 1. Ion Blebea nepot (1882-1936); nec. Proprietarul a 1000 ha. la Alibichioi și Chirnogeni, cel mai înstărit dintre nepoți.

III. 3. 2. Aurora Blebea nepoată (1884-?); c. 1907 cu Vasile Orghidan (?-1924).

III. 3. 3. Ovidiu Blebea nepot (1886-?); c. Augusta Cicei (?-1949).

III. 3. 4. Cornelia Blebea nepoată (1888-1941); c. 1914 cu Ion Nițescu (1881-1954.07.26).

III. 3. 5. Lucreția Blebea nepoată (1890-1973); nec.

III. 3. 6. Horațiu Blebea nepot (1882-?); c. cu Ana Gheorghe.

III. 3. 7. Silvia Blebea nepoată (1894-1916); nec.

III. 3. 8. Eufrosina Blebea nepoată (1898-?); c. cu D. Băișoiu.

III. 3. 9. Otilia Blebea nepoată (1900-1907).

III. 3. 10. Olga Blebea nepoată (1902-1953.05.22); nec.

Descendenții Reveicăi Blebea

III. 4. 1. Gheorghe Vlad nepot (1877-1950); c. cu Anastasia Pungă (1884-?).

- III. 4. 2. Valeria Vlad nepoată.
 - III. 4. 3. Valeriu Vlad nepot.
 - III. 4. 4. Axente Vlad nepot (1878-1929); c. cu Sofia Nicolau (1882-?).
 - III. 4. 5. Ion Vlad nepot (1881-1911).
 - III. 4. 6. Victor Vlad nepot (1885.03.09-?); c. cu Ecaterina Alexandrescu (1888-?)
- Descendenții lui Ștefan Blebea.**

- III. 5. 1. Traian Blebea nepot (1911-1971.12.04); c. cu Maria Teodorescu.
- III. 5. 2. Otilia Blebea nepoată (1910-?); c. cu I. Amăreanu (1912-?).
- III. 5. 3. Dumitru Blebea nepot (1914-1941).
- III. 5. 4. Maria Blebea nepoată (1914-?);
- III. 5. 5. Iulian Blebea nepot (1921.03.22); c. cu Vera Suslu (1922.03.23).

Păstrătorul tabloului genealogic al familiei Blebea. domiciliat în str. Smârdan nr. 16.

- III. 5. 6. Lucreția Blebea nepoată (1924); c. cu I. Bolma.

Descendenții lui Eremia Blebea.

- III. 6. 1. Otilia Blebea nepoată.
- III. 6. 2. Maria Blebea nepoată.
- III. 6. 3. Titi ?

Descendenții lui Nicolae Blebea.

- III. 11. 1. Livia Blebea nepoată (1909-1960); c. 1930 cu Marcel Lamoure (1905-1961).
- III. 11. 2. Horia Blebea nepot (1914-1919).

Din generația a patra a familiei Blebea fac parte 45 de strănepoți ale căror vârste se întrepătrund cu ale unchilor și nepoatelor. Prima strănepoată Valeria Bellu (1895-?) căsătorită cu Lascăr Spoială în 1920 și ultima strănepoată Grațela Bolma n. 1952. Generațiile a cincea și a șasea cuprind un număr nedefinit de descendenți răspândiți în Constanța și în lume.

Registrul bisericii ortodoxe din comuna Mihail Kogălniceanu conține primele date de naștere sau de deces ale familiei, mulți fiind înhumați în cavoul familiei. Cavoul păstrează o inscripție cu caractere greceti, ale numelui primilor decedați, acolo unde și Iulian Blebea (III. 5.5.) dorește să fie înmormântat.

De reținut este că majoritatea membrilor familiei au fost de vârstă longevivă, s-au căsătorit cu predilecție tot cu descendenți de familii de mocani și foarte puțini au ieșit din hotarele jud. Constanța.

Astfel o familie de români stabiliți în Dobrogea pe la începutul secolului trecut, au transmis din generație în generație numele familiei Blebea, constituindu-se după presupunerea noastră **drept cea mai veche familie de origine românească din orașul Constanța.**

NOTE

1. I. Ionesco de la Brad, 1850, **Excursion agricole dans la plaine de la Dobroudja**, VIII + 124p., Constantinopol. Traducere publicată în *Analele Dobrogei*, 1922, nr. 1, p. 97-187; **idem**, **Carte ethnographique d'une partie de la Dobroudja**, în volum. Cu un comentariu al hârtii de prof. Vintilă Mihăilescu. Identificarea denumirilor vechi și actuale și a numărului satelor ne aparține, fiind subiectul unei lucrări monografice în curs de apariție.
2. C.C. Giurescu, f. a., **Știri despre populația românească a Dobrogei în hărți medievale și moderne**, Ed. Muzeul Regional de Arheologie al Dobrogei, p. 5.
3. D. Șandru, 1946, **Mocanii în Dobrogea**, București; Anexe partea I-a, 2, 11.
4. **idem op. cit.**, Anexe p. I-a, VII, în document la nr. crt. 2, Zaharias Blebia (bunicul s.n.) de 35 de ani, din Cernatu Brașov, **idem op. cit.**, familia se afla înainte de 1857, de când Nicolae Țarcă fost 8 ani anterior vice consul onorific, i-a luat sub oblăduirea sa. Mocanii se aflau de 15-20 de ani în Dobrogea. Anexe VIII, p. 91, 91.1, 139; **idem op. cit.**, Anexe, VIII, nr. 2. 5, 6, 11, 12, *passim*.
5. **idem op. cit.**, Tablou 3, cu mocanii proveniți din jud. Brașov; Tabloul 6, cu repartizarea mocanilor în satele din jud. Constanța; **idem op. cit.** Anexe VIII, nr. 12, p. 141.
6. **idem op. cit.**, Anexe p. I-a, p. 140-141; și p. 61, 89.3.
7. Termenul francezesc **echelle** al zonei comerciale, cf. Larousse; Taitbout de Marigny, 1830, **Portulan de la mer Noire et de la mer d'Asov ou description des côtes de ces deux mer a l'usage des navigateurs**, nr. 7, **Plan de la rade de Kustendje dans Bulgarie**, Atlas, Odessa; Planul este publicat în *Analele Dobrogei* 1997, serie nouă, an III, nr. 1, Zizi și Petre Covacef, **Vechi amenajări portuare la Constanța**, fig. 2, p. 21.
8. M. D. Ionescu, Dobrogeanu, **Dobrogea în pragul veacului al XX-lea**, Buc. 1904. Citat la notă din Peyssonel, **Commerce de la Mer Noire**, 2 vol.
9. K. von Moltke, **La campagne des Russes dans la zone Europeene de la Turquie, dans 1828-1829**. Vol. II, Ed. Dumaire, Paris 1854, p. 79-80.
10. J. Michel, 1862, **Les travaux de defense des Romans dans Dobroudja et le retranchement connu sous le nom. Memoire de la Soc. des Antiq. de France**, T. 5, 3, Paris.
11. **op. cit.**, nota 9.
12. Marin Rareș, *Analele Dobrogei*, 1934, p. 54-67, citat din X. H. de Hell.
13. **op. cit.**, nota 1, p. 113-114.
14. Camille Allard, 1857, 1859, 1864, **Mission medicale dans la Tartaria - Dobroudja**, Paris; **La Dobroudja**, ed. Ch. Danniol, Paris; **La Bulgarie orientale**, ed. Adrien Le Clerc et Ch. Dillet, Paris.
15. Arhivele Naționale Buc. 1988, **Din Tezaurul documentar dobrogean**, București. **Doc. nr. 22**, nov. 1879; **idem**, Arh. Naț., Constanța, fond Primărie, dosar, 16/1880, f. 22 orig.; D. Șandru, **op. cit.**, p. 87.1;
- idem op. cit.**, p. 54, Irnimie Er. Popa împreună cu Ion Zaharia tatăl au fost proprietarii moșiei Blebea de la Moșneni-Tatlageac jud. C-ța, în supraf. de 2735 ha, plus balta Blebea; **idem op. cit.**, p. 53. Prin Gh. Popa de la Peștera satul Veteranu, proprietarul a 180 ha de teren, fiul lui Irnimie Er. Popa de mai sus, autorul P. C. se înrudește cu familia Blebea pe linie maternă, ca strănepot, după Florica, sora tușei Vasilica soția lui (ambii + 1952 în deportare).
16. Arhivele Naționale Buc., **op. cit.**, **Doc. nr. 23**, Raportul prefectului R. Opreanu către M. I. Buc. din 17 dec. 1879 cu planul orașului transmis la Buc.
17. **idem, op. cit.**, **Doc. 27**, Ordin al M. I. din 24 ian. 1880.
18. **idem, op. cit.**, **Doc. 22**; Arhivele Naționale București, fond microfilme Franța, rola 64, c. 116. Primul primar al orașului Constanța, A. Alexandridi, a fost ginerele lui Crestovich Pașa, Guvernatorul Rumeliei Orientale. Acest pașă la 70 de ani, în trecere prin Constanța la 10 oct. 1885, s-a plimbat cu barca pe mare în 4 ore de sejur, însoțit de Printul Cuza, fiul lui Alex. Ioan Cuza, ambii aflați în trecere cu vaporul Narento spre Constantinopole. Din raportul lui

U. de Chausserie, fost consul al Franței la Constanța.

19. **idem**, Doc. nr. 30.

20. Arhivele Naționale filiala Constanța, fond Primărie, **dosar 11/79**, f. 95; d. 18/79, p. v. 44, 56, 199; d. 16/1880, f. 22.

21. **idem**, dosar 43/1894, f. 6-14 orig.; **ibidem**, Doc. 127, 16.08.1894.

22. Extrasul din tabloul arborelui genealogic a fost coroborat cu informații verbale familiare și adus în concordanță cu volumul Mocanii în Dobrogea, **op. cit.** de mai sus.

ON OLD HIGHLANDERS AT CONSTANTZA

Abstract

The old family Blebea of Constantza, was identified by Ion Ionescu de la Brad in the 1850th. The genealogical table of this family, ist a live life of the Constantza, because all members of the first generation was bom in the Constantza town and in the Caramurat (M. Kogălniceanu), The actual members of this family, located to the 16 Smârdan str. in Constantza city.